

lige og principielle Forandringer, vil det sige, at vi skal til at begynde næsten forfra. Jeg havde tænkt mig, at der ikke fra den højtærede Ministers Side vilde være blevet foretaget Ændringer, saaledes som det her er Tilfældet, baade i Kommissionens Forslag, i det tidligere Regeringsforslag og i, hvad der er vedtaget her. Vi maa jo imidlertid tage disse Arbejdsvilkaar, som der bydes os, det skulde glæde mig meget, om denne forandrede Holdning kan undgaa at føre til, at denne Sag ikke, hvad den ellers kunde have Udsigt til, kan føres igennem allerede i denne Samling.

Hvad de Ændringer angaar, som giver Anledning til Omtale, og som for øvrigt den højtærede Minister selv har fremhævet som væsentlige, skal jeg først nævne, at det skal forbydes Sparekasserne at modtage eller indløse Checks paa Kontrabøger, som de har udstedt. Det er jo et af de Spørgsmaal, som var meget omtalte indenfor Kommissionen, men man blev staaende ved, at det skulde være tilladt, da det allerede i meget stort Omfang var i Brug. Jeg skal ikke underkende Rigtigheden af den højtærede Ministers Betragtning, at det er ønskeligt — og at det til en vis Grad er ukorrekt, hvis det ikke skal —, at en Kontrabog til enhver Tid udviser det Beløb, som virkelig findes paa den, saa at der ikke ved Siden deraf kan være trukket gennem Anvisninger, Checks, paa vedkommende Bog og denne derved give et med de virkelige Forhold ikke stemmende Resultat, men det har man jo i sin Tid haft Øje for, man har ogsaa overvejet Sagen, men har dog ment, at Fordelene for Befolkningen ved at kunne udstede Anvisninger paa deres Sparekassébøger var større end den af den højtærede Minister som afgørende fundne Ulempe, og jeg tror heller ikke, at det i Sparekasserekredse vil vække nogen Glæde, at det skal forandres. Følgen deraf — den Følge, som den højtærede Minister kalder for en Selvfølge — er, at samme Forhold indføres, samme Forbud opstilles for Bankerne, hvis Indehavere af Kontrabøger nu kan udstede Checks og faa udleveret Checkbøger, som saa lejlighedsvis afskrives i deres Kontrabøger. Jeg skal imidlertid gentage, at den højtærede Ministers Synspunkt overfor dette Spørgsmaal maa erkendes at være korrekt og ret logisk, men det er jo ikke altid, at det mest logiske og korrekte i disse Sager skal nyde Fortrinet blot af den Grund. Alle ønsker jo Checkinstitutionen udviklet og Benyttelsen af den forøget, men det vil i alt Fald ikke ske paa den Maade. Jeg ved meget vel og skal heller ikke und-

lade at fremhæve det, at den højtærede Minister mener, at man ved Siden af sin Kontrabog i Sparekassen eller i Banken kan have en Indlaanskonto, paa Kontokurant eller paa Indlaan have Penge staaende, som man kan hæve paa løse Kvitteringer. Det er meget sandt, men man skal altsaa for at kunne bruge Checks have to Slags Pengeanbringelser i Stedet for een, og det er naturligvis mindre bekvemt. Jeg tror ikke, at den Befolkning, som hidtil har kunnet anvise paa sine Sparekassébøger, vil gøre overordentlig megen Brug af dette at have Bankkonto, Indlaanskonto og Kontokurantkonto.

Der er i § 4 foreslaaet en Ændring i den Bestemmelse, der i Fjor blev vedtaget her, at en Sparekasse kun kan oprettes, naar en Kreds af mindst 25 Personer indtræder som Garanter eller Aktionærer. Her har den højtærede Minister i Lovforslaget foreslaaet noget nærmere Bestemmelser i den Retning, at der ikke skal kunne være Aktionærer, men at de altid skal kaldes Garanter, og at de 25 Garanter tilsammen skal have tegnet mindst 5,000 Kr. og kontant indbetalt en Garantikapital paa mindst 2,000 Kr. Det er der ikke noget at sige til, men det forekommer mig at være forholdsvis overflødig at bestemme det, da det alligevel skal overlades til Ministeriet ved Oprettelsen af nye Sparekasser at bestemme, hvor stor Garantikapitalen skal være, og hvor mange Personer der skal være Garanter. Jeg forstaar det saaledes, at det er en Slags Advis udadtil om, at det ikke kan hjælpe at melde sig med mindre end det Minimum, her er nævnt, men at det er meget muligt, at det heller ikke kan hjælpe at komme med det Minimum, fordi Ministeriet kan stille, hvilke Fordringer det vil i Henseende til Størrelsen. Derfor mener jeg, at det havde maaske været nok saa godt at blive staaende ved, at der skal være Garanter ved alle nye Sparekasser, og at Ministeriet bestemmer efter Forholdets Beskaffenhed, hvor stor Garantisummen skal være, og hvor meget der skal være indbetalt. Imidlertid vil dette vel ikke støde paa nogen Indsigelse. Det er jo ganske overordentlig smaa Krav, der stilles fra Regeringens Side; det er, som jeg nævnede, nogle faa Tusinde Kroner i Garantisum og et Par Hundrede Kroner indbetalt af hver Garant.

Derimod er den Ændring, som foreslaas indført i samme Paragraf, 2det Stykke, sidste Punktum, en meget indgribende Ændring, som jeg skal tale særskilt om til Slut. Der opstilles der en Fordring om, at der i enhver Sparekasse, i hvilken der nu